

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กมล การกุศล. การพูดเพื่อประสิทธิผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนศวร์, ๒๕๒๕.
- คุณหญิง ไวทยะวนิช. หลักการพูด. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, ๒๕๔๖.
- แก้วตา กรุงวงศ์. การพูดเพื่อธุรกิจ. กรุงเทพฯ : กองบริการคำสอนและสิ่งพิมพ์ มหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย, ๒๕๔๘.
- โกชัย สาริกบุตร. ศิลปะการสื่อความหมาย. กรุงเทพฯ : คอมแพคท์พริ้นท์ จำกัด, ๒๕๔๐.
- จินตปาณี. ธรรมชาติของ... [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www2.manager.co.th/>
๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑.
- จันทน์ จินตเสรี. "ปัจจัยแห่งการพูดที่สัมฤทธิ์ผล," นิตยสาร, ๒๕๒๒.
- ฉลวย สุรสิทธิ์. วิชาการพูด. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, ๒๕๑๗.
- _____. ศิลปะการเขียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, ๒๕๒๒.
- ฉอาน อิศรศักดิ์,ม.ล. ศิลปะการพูดและการสมาคม. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, ๒๕๒๗.
- ฉัตรวรรณ ตันนระรัตน์. หลักวาทกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรรมศาสนา, ๒๕๑๕.
- _____. การพูดสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๘.
- _____. การพูดเฉพาะอาชีพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๗.
- ฉันทน์ ปรายสันติสุข. ประสิทธิภาพของการสื่อสารในการเผยแพร่ธรรมะ หลักสูตร
การพัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต.
บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒.
- ดวงใจ ไทยอุบล. ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๒๐.
- ถวัลย์ มาศจรัส. การเป็นพิธีกรและวิทยากรสำหรับข้าราชการครู. กรุงเทพฯ : ชารอักษร,
๒๕๔๕.
- ทองขาว พ่วงรอดพันธุ์. วาทกรรมศิลปะและหลักการพูดในที่ชุมชน. กรุงเทพฯ :
มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, ๒๕๒๖.
- ทองคำ มากมี. คำสอนและวิธีสอนของพระโพธิญาณเถระ. ปริญญานิพนธ์ ศศ.บ.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๒.
- ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์. ศิลปะการพูดต่อที่ชุมชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, ๒๕๑๕.
- _____. พูดได้-พูดเป็น. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์, ๒๕๒๕.

“ธรรมะอินเทรนด”, ลิซ่า. กรกฎาคม, ๒๕๕๑.

นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต. หลักการพูด. กรุงเทพฯ : งานส่งเสริมการผลิตตำรามหาวิทยาลัยทักษิณ,

๒๕๔๔.

นิพนธ์ ศศิธร. หลักการพูดต่อชุมชน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๑.

บรรจบ บรรณรุจิ. เล่มนี้มีปัญหา. กรุงเทพฯ : พรบุญการพิมพ์, ๒๕๓๘.

บรรพต วีระสัย. สังคมวิทยามนุษยวิทยา. กรุงเทพฯ : กุรุสภา, ๒๕๑๔.

บุญยงค์ เกศเทศ. วิธีคิด วิธีเขียน. กรุงเทพฯ : หลักพิมพ์, ๒๕๔๔.

_____. รูปแบบภาษาเขียน. มหาสารคาม : ศูนย์เอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, ๒๕๒๑.

_____. เขียนไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์, ๒๕๓๘.

_____. ศาสตร์และศิลป์แห่งภาษา. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, ๒๕๓๖.

บุญศิริ ภิญาธินันท์ และอมรรัตน์ เนตรมุกดา. “ดึกปีกรรมะ: ภาษาพระ ภาษาใจ” ในรวมบทความประชุมวิชาการ ภาษาต้องสังคม วรรณคดีส่องชีวิต. หน้า ๖๒-๗๖.

ชนเสวตร์ภาดา. กรุงเทพฯ : แชนไฟร์ พรินติ้ง, ๒๕๔๕.

บุปผา นันทวิชัย. ทักษะที่มีต่อพระมหาสมปอง ตาลปุตโต. อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑.

บุชา อินทรปัญญา. ทักษะที่มีต่อพระมหาสมปอง ตาลปุตโต. ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

จังหวัดอุบลราชธานี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑.

ประกิจ จันตะเทียน. วิเคราะห์วรรณกรรมเรื่องสั้นของ อาจินต์ ปัญงพรค์. ปริญญานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๘.

ประภาศรี สีหอำไพ. การเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, ๒๕๓๑.

ประสงค์ ราชณสุข. การพูดเพื่อประสิทธิผล. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์, ๒๕๔๐.

_____. การพูดเพื่อประสิทธิผล. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๐.

ประสาท หลักศิลา. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : ก้าวหน้า, ๒๕๑๔.

บุณณะ ภูละ. ชุดการเรียนรายวิชา ๒๒๑ (การอ่านทั่วไป). มหาสารคาม : ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๒๓.

ผอบ โปษะภุชณะ. “หลักทั่วไปในการพูด” เอกสารประกอบคำบรรยายวิชา การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๑๕.

ผู้จัดการ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th>. ๔ มีนาคม ๒๕๕๑.

พชร บัวเพียร. วาทวิทยา. กรุงเทพฯ : สยามเดชั่นเนอริชัฟฟลาย, ๒๕๔๔.

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). พุทธวิธีในการสอน. กรุงเทพฯ : โอเอ็นจีการพิมพ์, ๒๕๔๒.

พระพิจิตรธรรมพาที (ชัยวัฒน์ ทุมมาจุฑโม). วิชาการเทศนา. กรุงเทพฯ : เอมีเทรคดิ่ง, ๒๕๔๔.

พระราชธรรมนิเทศ (ระเบบ จิตญาโณ). พุทธวิธีเผยแผ่พระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

พระมหาจรรยา ปญญาโว (อินทร์ยงค์). “การศึกษาบทบาทของพระมหากัสสปเถระ ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

พระมหาบุญเลิศ ธรรมทสุสี (โอบุสสุ). “ศึกษาวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระราชาวิทยาลัย (หลวงพ่อคุณ ปริสุทฺโธ)”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

พระมหาวิชาญ สุวิชาโน (บัวบาน). “ศึกษากระบวนการฝึกอบรมบุคลากรทางพระพุทธศาสนา ของพระโพธิญาณเถระ (ชา สุภทฺโท). วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

พระมหาสนอง ปจฺโจปการี (จำนิต). วิชาธรรมนิเทศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย. ๒๕๓๕. เอกสารประกอบการสอน. หน้า ๓๒-๕๑.

พระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต. ธรรมะไม่น่าเบื่ออย่างที่คิด. (วีซีดี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะไม่น่าเบื่ออย่างที่คิด ๒. (วีซีดี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะกับความรัก. (วีซีดี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะจากในหลวง. (วีซีดี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะใช้อย่างไรให้มีความสุข. (วีซีดี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะกับครอบครัว. (วีซีดี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะสู้ชีวิต. (วีซีดี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะชีวิตปลอดภัยสไตล์ธรรมะ. (วีซีดี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะสุจริตพิชิตงาน. (วีซีดี), ๒๕๕๐.

พระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต. ธรรมะกับเจ้าตัวน้อย. (วิษิตี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะสะดวกซื้อ. (วิษิตี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะเด็กรุ่นใหม่หัวใจธรรมะ. (วิษิตี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะนำชีวิต. (วิษิตี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะกับวัยรุ่น. (วิษิตี), ๒๕๕๐.

_____. ธรรมะกับวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : พิสิทธิ์ไทยออฟเซต, ม.ป.ป.

_____. ธรรมะกับความรัก. กรุงเทพฯ : พิสิทธิ์ไทยออฟเซต, ม.ป.ป.

_____. ธรรมะกับวัยทำงาน. กรุงเทพฯ : พิสิทธิ์ไทยออฟเซต, ม.ป.ป.

_____. ธรรมะกับครอบครัว. กรุงเทพฯ : พิสิทธิ์ไทยออฟเซต, ม.ป.ป.

_____. ธรรมะกับวัยเกษียณ. กรุงเทพฯ : พิสิทธิ์ไทยออฟเซต, ม.ป.ป.

พระมหาสังฆญา ปญญาวิจิตฺโต (โปร่งใจ). “ศึกษารูปแบบและแนวทางการเผยแผ่พุทธธรรม
ของพระครูพิศาลธรรมโกศล (สุพจน์ กณฺจนฺโก, “หลวงตา – แพร่เชื้อไม้”)

วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

พระมหาสุขญา โรจนญาโณ (ชาสุกแสง). “การศึกษายาทบาทของพระมหาโมคคัลลานเถระใน
การเผยแผ่พระพุทธศาสนา”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

พระวุฒิกรณ์ วุฑฺฒิกร โณ(พรมพิมพ์). “ศึกษาเทคนิคและวิธีการเผยแผ่พุทธธรรมของพระรา
ชาวมูณี (ประยูร ฐมฺมจิตฺโต)”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต.

บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

พระโสภณธรรมวาที (บุญมา อาคมปฺญฺโญ). วิชาการเทศนา. กรุงเทพฯ : เอมีเทรคดิ่ง,

๒๕๔๔.

เพชรบูรณ์ โรจนธรรมกุล. “การสร้างวาทศิลป์” น้ำคำ. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

มานฉิภา ดันติสุกฤต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๑.

“รศธรรมะจับใจพอลซึ่งตุ๊กน้ำคำชิม,” ไทยรัฐ. กุมภาพันธ์, ๒๕๕๐.

รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง. การพูดเพื่อการประชาสัมพันธ์. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์, ๒๕๔๐.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,

๒๕๔๒.

ลักขณา สตะเวทิน. หลักการพูด. กรุงเทพฯ : เฟื่องฟ้า พรินต์ติ้ง, ๒๕๔๐.

ลลิตา โชติรังสียากุล. หลักการพูด. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา,
๒๕๔๒.

ว.วชิรเมธี. ชรรมะติดปีก. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ : อมรินทร์, ๒๕๔๗.

วสันต์ พงศ์สุประดิษฐ์. พลังพูดพลังเพิ่ม. กรุงเทพฯ : ก.พลพิมพ์, ๒๕๕๑.

“วาเลนไทน์เด็กแนวรุ่นใหม่ความรักที่มาพร้อมหลักธรรม,” คมชัดลึก. กุมภาพันธ์ หน้า ๕,
๒๕๕๐.

วิจิตรวาทการ, หลวง. (๒๕๑๖). ปาฐกถาและคำบรรยาย. เสริมวิทย์บรรณาการ.

วินิจ วรรณอนอม. (๒๕๒๖). หลักการพูด. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.

วิรัช ถภรัตน์กุล. (๒๕๔๓). วาทนิเทศและวาทศิลป์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

วิริยาจารย์, พระญาณ. (๒๕๒๖). ประวัติพระอาจารย์มั่น ภูริทัตตะเถระ ฉบับสมบูรณ์.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.

ศศิวรรณ ศรีกระจำง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.positioning.com/Magazine/>
๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑.

สมจิตร ชีวปรีชา. วาทวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

สมปราชญ์ อัมมะพันธ์. หลักการพูด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สหธรรมิก, ๒๕๔๑.

สวนิต ยมาภัย และถิรนนท์ อนวัชรศิริวงศ์. หลักการพูดขั้นพื้นฐาน : สังเขปสาระสำคัญ.

พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : บริษัทมวลชนจำกัด, ๒๕๒๗.

สายัณห์ บูรณไทย. วาทวิทยาสำหรับครูประถมศึกษาเชียงใหม่. เชียงใหม่ : วิทยาลัยครู
เชียงใหม่, ๒๕๓๐.

สายทิพย์ นุกุลกิจ, รศ. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : บริษัท เอส.อาร์.

พรินดีง แมสโปรดักส์ จำกัด, ๒๕๔๓.

สีทรา พิณีภูวคล และคณะ. การเขียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
๒๕๑๖.

สุเมธ แสงนิมิต. แนวทางตัวอย่างการพูดในโอกาสต่าง ๆ. กรุงเทพฯ : บั๊คเบงค์, ๒๕๔๐.

เสฐียรพงษ์ วรรณปก. พุทธวิธีสอนจากพระไตรปิฎก. กรุงเทพฯ : เพชรรุ่งการพิมพ์, ๒๕๔๐.

แสง จันทร์งาม. วิธีสอนของพระพุทธเจ้า. กรุงเทพฯ : กมลการพิมพ์, ๒๕๒๖.

อนันต์ ทรงวิทยา. วาทการ. ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สถาบัน
ราชภัฏนครปฐม, ๒๕๔๒.

อภิชัย มุสิกะลักษณ์. ทักษะที่มีต่อพระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต. อำเภอ เมือง จังหวัด
อุบลราชธานี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑.

อรรวรรณ ปิณฑน์โอวาท. การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ, หน้า ๒-๖.

_____. การพูดเพื่อธุรกิจ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๒.

_____. หลักและปรัชญาของวาทวิทยา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

_____. วาทะสำคัญของไทยและการวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๖.

อักษรา วิทยานุกรณ์ (ผู้แปล). ยุทธวิธีการพูด. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, ๒๕๓๕.

อาษา ขอจิตต์เมตต์. การพูดในที่ชุมชน. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น, ๒๕๑๖.

อุทิศ นาคสวัสดิ์. ศิลปะการพูด. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๑๕.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY